

زنان و مردان تحت ستم سراسر جهان متحد شوید!

Movement of Afghanistan Oppressed Women (MAOW)

فرياد نشریه جنبش زنان تحت ستم افغانستان

www.faryadpage.blogfa.com

faryadpage@gmail.com

۱۳ عقرب ۱۳۹۰

شماره سوم

From Faryad International

1. Special Message

To the oppressed women
in the Middle East and North Africa

... Establish your revolutionary organizations as soon as possible, and participate into them in millions. Otherwise, the helm of the situations fall into the hand of villains, those who their reins are controlled from the sources and resources of imperialist forces and once again your enemies domination will be set on you under the imperialist bourgeois democracy, the thing that we have in our country nowadays.

Page 11

2. To the youth against the Fascism and Capitalism

... Thousands in England, hundred thousands in Spain and Rome, thousands in America, we in Afghanistan and the others in Iraq, Tunisia, Egypt, Lybia, Greece, Syria, Palestine, ... are the same.

It is not important where we are from, this is important that all of us belong to the one class, and it is working class. the working class that makes all the things but have nothings.

Page 13

3. Uprising in England - Politicians want peace without justice

Page 16

عناوین:

۱. تاریخ ما سراسر ماتم ملی است

یاوه سرائی را بس کنید!

خلفهای کشور ما، شیرزنان و شیرمردان میهن ما، آنانیکه سر به سر تن بکشتن میدهند و کشور به دشمن نه، ماتمشان از نوعی دیگر است. عزایشان، غم شان، رنج شان و عذاب شان حالت اشغال کشور است. اندوه بی پایان شان موجودیت دولتی دست نشاند و مزدور میباشد که تک تک اعضایش در پناه قوای نظامی زمینی و هوائی امپریالیستها به مکیدن خون مردم ما مشغول است.

صفحه ۲

۲. چرا افغانستان

خطرناکترین محل جهان برای زنان است؟

صفحه ۳

۳. در لیبیا،

استعمار خونین تر از استبداد عمل میکند!

نوشته سازمان انقلابی افغانستان

صفحه ۶

۴. زهرا عاشقان عارفانی

نمادی دیگر از زنان مبارز افغانستان

صفحه ۸

دیگر صفحات

- ۵. اعلامیه منتشر شده (۲۸ اسد ۱۳۹۰) صفحه ۹
- ۶. اعلامیه منتشر شده (هفتم اکتبر ۲۰۱۱) صفحه ۱۰
- ۷. آئین صدری شعری از ناظم حکمت صفحه ۱۸
- ۸. من یک زنم شعری از پروانه قاسمی پشت جلد

تاریخ ما سراسر ماتم ملی است

یاوه سرائی را بس کنید!

بخش اعظم ماتم ملی مردم ما از آنجاست که در طی جنگهای خانمانسوز داخلی بدست باندهای آدمکش و جنایتکار، زنان کشور ما بعنوان کنیز، کودکانشان بعنوان غلام و اموالشان بعنوان غنایم گرفته شد.

بخش دیگر عزای ملی ما در مرگ عزیزانی است که در طی بمباران های امپریالیستها در زیر آوار خانه های شان جانهای شیرینشان را از دست میدهند و مدفون میشوند.

ماتم ملی و عزای ملی ما در غم از بین رفتن کارگران کشور ماست که همه روزه تعداد بسیاری از آنها با سقوط از بلندمنزلها و یا گیرماندن در عمق چاه های آب و فاضلاب در غریبی و بیکسی مطلق در کشورهای همسایه جانهای شان را از دست میدهند.

دستان تبهکاری که مردم کشور ما را به این روز سیاه نشانده اند هرگز از محاکمه تاریخ مبارزات خلقهای میهن ما در امان نخواهند ماند و بلکه با روی سیاه مورد تنفر قرار گرفته و بعنوان چهره های بدنام تاریخ برای همیشه باقی خواهند ماند.

ما آرام نمی نشینیم. ما زنان و مردان تحت ستم افغانستان خاموش نمی نشینیم. ما فریاد میزنیم، فریاد! فریاد از درد و اندوه جانکاه مان، رنج و اندوه جانکاهی که مسبب اش همین جنایتکاران و آدمکشان بوده اند. ما از حیثیت و شرف خود پاسداری مینمائیم و در این راه برای حفظ عزت خود شجاعانه می‌رزمیم و قهرمانانه جانفشانی میکنیم.

جنبش زنان تحت ستم افغانستان - فریاد خود را در غم تمامی قربانیان تجاوز امپریالیستها به کشور و حملات مرتجعین مزدورشان شریک میداند. با تمامی خانواده های جانباختگان و قربانیان عهد مبارزه میندد و ماتم ملی و عزای عمومی را تا به رهایی و آزادی کامل کشور و مردم از لوٹ امپریالیسم و ارتجاع ادامه دار میداند.

۲۳ سپتامبر ۲۰۱۱

جنبش زنان تحت ستم افغانستان - فریاد

اینروزها، روزهای اندوه و درد ماست. اینروزها، نه، این سالها، سالهای عذاب و رنج ماست. این سالها، نه، بلکه این تاریخ ماست، که سراسر قصه مصیبت های رفته بر ماست. تاریخ ما چیزی جز رنجنامه نسل اندر نسل ما نیست. این دردنامه قطور که تاریخش مینامیم سراسر پر از ستم است. این غمنامه طویل چیزی نیست جز شرح قتل و غارت مردم ما در طی دورانهایی که جز وحشت تداعی کننده چیز دیگری در ذهن آدمی بوده نمیتواند.

اکنون دیر زمانی است که ما در ماتم ملی بسر میبریم. ما از آنروز در عزای ملی نشسته ایم که چنگیزیان و انگلیسیان و شورویان متجاوز زنان و مردان غیور و آزاده ما را برای منافع خویش به شمشیر و گلوله توپ بستند و اکنون این سلسله به دست متجاوزین و اشغالگران امروز جهان، به سردمداری امریکائیان و انگلیسیان امپریالیست ادامه دارد.

در طی همین دورانهایی تجاوز و قتل و غارت، مردم میهن ما بارها و بارها بدست متجاوزین و مزدوران رنگارنگشان زخم خورده اند و بسختی درد کشیده اند و جان داده اند و عمری را تا به اکنون بر فرش ماتم و عزا نشسته اند.

آخ که دل آدم چه سخت میگیرد وقتیکه ناکسانی چند، دزدان، آدمکشان، غارتگران انسان و انسانیت خود را بجای انسانهای شریف و آزاده میخواهند جا بزنند.

امروز، روز غصب نام و نشان مبارزان و قهرمانان حقیقی کشور ما توسط مزدوران و اجیران سازمانهای استخباراتی امپریالیستها و وابستگان منطقه ای آنان است. امروز، روزیست که جنایتکاران و غدارانی که سالهای حیات ننگینشان را در معامله گری آبرو و حیثیت مردم شریف کشور ما سپری کرده اند بیشرمانه بجای قهرمانان و نامداران ملی ما میخواهند بنشینند.

خلقهای کشور ما، شیرزنان و شیرمردان میهن ما، آنانیکه سر به سر تن بکشتن میدهند و کشور به دشمن نه، ماتمشان از نوعی دیگر است. عزایشان، غم شان، رنج شان و عذاب شان حالت اشغال کشور است. اندوه بی پایان شان موجودیت دولتی دست نشانده و مزدور میباشد که تک تک اعضایش در پناه قوای نظامی زمینی و هوایی امپریالیستها به مکیدن خون مردم ما مشغول است.

چرا افغانستان

خطرناکترین کشور جهان برای زنان است؟

ازدواج های زیر سن قانونی» در این فهرست قرار گرفته است.»

بی بی سی در پایان گزارش در بخش نظرات شما سوال را چنین مطرح کرده است:

«حالا این سوال مطرح می شود که اگر وضعیت از این قرار هست، چرا پس از تقریباً ده سال حکومت دموکراتیک در افغانستان و حمایت کشورهای بزرگ جهان از حقوق بشر و بخصوص حقوق زنان در این کشور هنوز افغانستان در صدر فهرست خطرناکترین کشورهای جهان برای زنان باقیمانده است؟»

گزارش در همین جا به پایان میرسد.

در اینجا ما سعی میکنیم که ماهیت گزارش فوق را مورد توجه قرار داده و از طرفی هم با کندوکاوی هرچند مختصر به بررسی این موضوع که چرا "افغانستان خطرناکترین محل برای زنان است" بپردازیم.

وقتی گزارش را میخوانیم به ماهیت ضد خلقی و در خدمت امپریالیسم آن پی میبریم، زیرا از همان ابتدا با نوع بیانی روبرو میشویم که جز به انحراف کشیدن افکار زنان و مردان تحت ستم و دور کردن آنان از حقیقت هدف دیگری نمیتواند که در بر داشته باشد.

در گزارش به نقل از بنیاد روتترز آمده است که خشونت علیه زنان، کمبود امکانات بهداشتی و فقر در افغانستان باعث بوجود آمدن بدترین شرایط برای زنان شده است.

یا در پی دستیابی به پایگاه هایی در جامعه هستند که می تواند کلیشه های جنسیتی را به چالش بکشد، مانند کار در نیروی پلیس و یا به عنوان مجری برنامه های تلویزیون، عمدتاً هدف تهدید قرار گرفته و حتی گاه به قتل هم رسیده اند...»

در این نظرخواهی، از دوصد و سیزده کارشناس در پنج قاره خواسته شد تا کشورهای مختلف جهان را با توجه به مسائلی چون میزان خطر، دسترسی به امکانات بهداشتی، خشونت، فرهنگ تبعیض و قاچاق انسان، رده بندی کنند.

براساس این رده بندی، علاوه بر اینکه افغانستان در کل، خطرناکترین محل برای زنان را به خود اختصاص داد، در سه عرصه دیگر، دسترسی به امکانات بهداشتی، خشونت و عدم دسترسی به منابع اقتصادی برای زنان نیز به عنوان بدترین محل شناخته شد.

براساس دریافت های این گزارش، میزان مرگ و میر مادران در افغانستان به طور نگران کننده ای بالا است، دسترسی زنان به پزشک محدود است و برای زنان تقریباً هیچگونه حقوق اقتصادی منظور نشده است.

مونیکا ویلا، رئیس بنیاد روتترز - تامسون می گوید: «این نظرخواهی نشان می دهد که «خطرهای پنهان» چون عدم دسترسی به آموزش و پرورش و یا دسترسی اندک به امکانات بهداشتی، می تواند به اندازه خطرهای فیزیکی مانند تجاوز و قتل، کشنده باشد.»

علاوه بر افغانستان، پاکستان با توجه به «بالاترین میزان قتل های ناموسی و

در گزارشی که از طرف بی بی سی در ماه جون ۲۰۱۱ مطابق با جوزا/مرداد ۱۳۹۰ انتشار یافت. افغانستان بعنوان خطرناکترین کشور جهان برای زنان خوانده شده است. متن کامل گزارش چنین است:

«در نظرخواهی از کارشناسان مسائلی جنسیتی در مورد وضعیت زنان در کشورهای مختلف، افغانستان به عنوان «خطرناکترین محل جهان برای زن بودن» معرفی شده است.

این تحقیقات توسط بنیاد روتترز - تامسون انجام شده و نتیجه گرفته است که خشونت علیه زنان، کمبود امکانات بهداشتی و فقر در افغانستان دست به دست هم داده است تا بدترین شرایط را برای زنان این کشور ایجاد کند.

پس از افغانستان، جمهوری دموکراتیک کنگو و پاکستان از نظر بدی وضعیت زنان در رده های دوم و سوم قرار می گیرند و هند، به واسطه تعداد قابل توجه قتل نوزادان دختر و گستردگی «تجارت جنسی»، رتبه چهارم را به خود اختصاص داده است. سومالی هم در ردیف پنجم است.

انتونیا نوتاری، رئیس گروه «زنان تغییر» گفته است: «ادامه تنش و نا امنی، حملات هوایی ناتو و ارزشهای فرهنگی موجود، دست به دست هم داده و افغانستان را به یکی از خطرناکترین مکان ها برای زنان تبدیل کرده است.» به گفته خانم نوتاری «علاوه بر این، زنانی که می خواهند صدای خود را بلند کرده و

کاربرد کلمه خشونت به تنهایی میتواند فوق العاده فریبنده و منحرف کننده ذهن خواننده باشد زیرا خشونتی که بر علیه زنان صورت میگیرد باید که بدرستی و بطور ریشه ای تشریح داده شود و به زمینه های پیدایش خشونت اشاره گردد. یعنی اینکه بطور عمده چه نوع خشونتی و با چه ریشه ها و عواملی در حال حاضر علیه زنان کشور ما جریان دارد.

خشونت میتواند یک رفتار عادی شخصی که همراه با مقداری تندی باشد نیز تلقی گردد. و حال اگر چنین خشونتی محو شود، آیا افغانستان به بهترین محل برای زنان تبدیل خواهد گردید؟

آیا اگر با ما زنان آنطور که در رسانه ها و مراسم ها توسط سخنرانان دولت دست نشانده توصیه میگردد به نرمی رفتار شود یا با یدک کشیدن القابی که نشان از ادب و احترام داشته باشند میتوان تصور کرد که کشور ما به بهترین محل برای ما تبدیل شده است؟ بعد از خشونت به کمبود امکانات بهداشتی و فقر اشاره گردیده است. ولی هرگز به دلایل کمبود امکانات بهداشتی و فقر موجود در این کشور اشاره ای نشده است.

همه از وجود خشونت علیه زنان، کمبود امکانات بهداشتی و فقر میدانند، لیکن باید ریشه های خشونت علیه زنان، ریشه های کمبود امکانات بهداشتی و فقر را جستجو کرد. و آنگاه برای محو و نابودی آن ریشه ها به مبارزه برخاست.

پس از رتبه بندی افغانستان با چند کشور دیگر گفته انتونیلانوتاری رئیس گروه «زنان تغییر» آمده که گفته است «ادامه تنش و ناامنی، حملات هوایی ناتو و ارزشهای فرهنگی موجود، دست به دست هم داده و افغانستان را به یکی از خطرناکترین مکان ها برای زنان تبدیل کرده است.»

در این بخش ببینید چگونه با چینش و بکار بردن عمدی واژه ها ذهن خواننده را از سمت و سوی درست به سمت و سوی نادرست هدایت میکنند.

بجای «ادامه تجاوز و غارت» آنها «ادامه تنش و ناامنی» و بجای «بمباردمانهای هوایی اشغالگران» آنها «حملات هوایی ناتو» و بجای «باورهای ارتجاعی زن ستیز» آنها «ارزشهای فرهنگی موجود» را بکار میگیرند.

این نوع بیان آگاهانه است و ویژه نهادها و رسانه های امپریالیستی همچون بی بی سی که این گزارش توسط آن به نشر رسیده است.

این نهادها و رسانه های امپریالیستی سعی دارند تا با منحرف کردن ذهن خلقها از حقیقت آنها را به نتایج غلط بکشاند و تا جاییکه در توانشان هست افکار خلقهای تحت ستم امپریالیستهای جهان را از حقیقت بدور سازند.

مثلا در ادامه گزارش برای به نتایج غلط رساندن توده ها چنین آمده است.

به گفته خانم نوتاری «علاوه بر این، زنانی که می خواهند صدای خود را بلند کرده و یا در پی دستیابی به پایگاه هایی در جامعه هستند که می تواند کلیشه های جنسیتی را به چالش بکشد، مانند کار در نیروی پلیس و یا به عنوان مجری برنامه های تلویزیون، عمدتاً هدف تهدید قرار گرفته و حتی گاه به قتل هم رسیده اند...»

در این گفته اصلاً سخنی از ستم ملی و ستم طبقاتی موجود نیست و فقط با ذکر به چالش کشیدن "کلیشه های جنسیتی" خواننده را متوجه کار در تشکیلات نظامی و تبلیغی امپریالیستی میکنند که گویا آنها محل مناسب و راه مناسبی برای نجات و زن بودن هستند.

در اینجا بطور آشکار به کار در نیروی پلیس مزدور امپریالیستها و برنامه های تلویزیون های وابسته به آنان تبلیغ میگردد.

و در پایان گزارش سوالی از سوی بی بی سی این رسانه امپریالیستی اینگونه مطرح میشود:

«... که اگر وضعیت از این قرار هست، چرا پس از تقریباً ده سال حکومت دموکراتیک در افغانستان و حمایت کشور های بزرگ جهان از حقوق بشر و بخصوص حقوق زنان در این کشور هنوز افغانستان در صدر فهرست خطرناکترین کشور های جهان برای زنان باقیمانده است؟»

در این پرسش بی بی سی، صحبت از تقریباً ده سال حکومت دموکراتیک در افغانستان و حمایت کشورهای بزرگ جهان از حقوق بشر و بخصوص حقوق زنان افغانستان بطور عمدی بمیان می آید.

ما به این پرسش جواب میدهیم

ما به بعنوان زنان و مردان تحت ستم افغانستان برای جواب دادن به این پرسش سوالاتی را مطرح میکنیم و میپرسیم شما که میگوئید در کشور ما ده سال است که حکومت دموکراتیک برقرار است، این حکومت دموکراتیک از چه نوعی است؟ از نوع دموکراسی بورژوائی امپریالیستی و یا اینکه از نوع دموکراسی خلقی ضد امپریالیستی؟

و در مورد حمایت کشورهای بزرگ جهان از حقوق بشر و بخصوص حقوق زنان افغانستان، ما میپرسیم که این حمایت از چه نوعی است؟ آیا از نوع حقوق بشر و حقوق زنان بورژوائی امپریالیستی و یا از نوع حقوق بشر و حقوق زنان خلقی و ضد امپریالیستی؟

و این کشورهای بزرگ حمایت کننده آیا قدرتهایی امپریالیستی هستند و یا قدرتهایی دارای دولتهایی تماماً خلقی و توده ای میباشند؟ کدامیک از اینها؟ به این سوالات باید پاسخ داد. پاسخ این

سوالات است که ما را برای جواب دادن به سوال عمدا مطرح شده از سوی بی بی سی کمک میگرداند. و پرده از اهداف نهفته در پشت این سوال را نیز آشکار و افشاء می سازد.

دموکراسی بورژوائی امپریالیستی و یا دموکراسی خلقی ضد امپریالیستی؟

واضح است، حکومتی که بی بی سی این نهاد امپریالیستی از آن نام میبرد حاکمیتی دموکراتیک اما از نوع بورژوائی و امپریالیستی آن است که ماهیتی تماما ضد خلقی دارد. این حاکمیت برآمده از اراده امپریالیستها است و در خدمت سرمایه داری امپریالیستی میباشد. رابطه اش با توده ها جز رابطه استثمار گر و استثمار شونده، ستمگر و ستمکش، غارتگر و غارت شده و در نهایت حاکم و محکوم و ظالم و مظلوم چیز دیگری نیست.

این حاکمیت دموکراتیک است، لیکن برای امپریالیستها و سرمایه داران و ملاکین بزرگ در خدمت آنان، اما نه برای توده های وسیع مردم کشور ما که هیچگونه دستی در این حاکمیت ندارند.

در این حاکمیت دموکراتیک تمام روابط و مناسبات تولید سرمایه داری امپریالیستی محفوظ میباشد. دولت با تمام قوايش (مقننه، قضائیه، مجریه) در خدمت حفظ مناسبات مذکور بوده و بعنوان نیروی سرکوبگر خلقها و توده های مردم عمل میکند.

اما دموکراسی خلقی ضد امپریالیستی درست در نقطه مقابل آن قرار دارد. حاکمیتی که از آن خلقها و توده های مردم است. قدرتش را مستقیما از مردم گرفته و در خدمت منافع آنان قرار دارد. این حاکمیت حافظ منافع سرمایه داران و ملاکان نبوده و با امپریالیسم به شدت در

نبرد بسر میبرد. در این حاکمیت طبقه کارگر اعمال رهبری میکند و تمام مناسبات سرمایه داری در تحت کنترل مستقیم طبقه کارگر میباشد. سرمایه های کلان به نفع توده های مردم مصادره شده و به سرمایه های متوسط کمک میگردد تا در خدمت به خلق رشد کنند.

دموکراسی خلقی ضد امپریالیستی دارای ماهیتی تماما ضد امپریالیستی و ضد فتودالی میباشد.

وقتی نهادها و رسانه های مربوط امپریالیستها در گزارش های شان صحبت از حاکمیت دموکراتیک میکنند منظورشان همان دموکراسی بورژوائی امپریالیستی شان است. این دموکراسی برای امپریالیستها و مزدورانشان سودآور و برای توده های مردم ما مصیبت ساز میباشد.

حقوق بشر و حقوق زنان بورژوائی امپریالیستی یا حقوق بشر و حقوق زنان خلقی و ضد امپریالیستی؟

امپریالیستها در کشور ما توسط رسانه ها و نهادهایشان تبلیغات پر سر و صدائی در دفاع از حقوق بشر و حمایت از حقوق زنان براه انداخته اند. اما ما میگوئیم که این حقوق بشر و حمایت از حقوق زنان که از جانب آنها تبلیغ میشود نیز شکل بورژوائی امپریالیستی دارد. بورژوائی از این نظر که حقوق و آزادی هایی را پیشکش میکند که برای بورژوازی سودآور باشد و بسیاری را تحت این عناوین به دفاع از بورژوازی و مناسباتش بکشاند و امپریالیستی از این نظر که این شکل از حقوق بطور کل در خدمت منافع امپریالیستها و دولت دست نشانده مزدور آنها صورت داده میشود. اینها تحت این عناوین میخواهند که تداوم تجاوزشان را در کشور ما در نظر افکار عامه چه در سطح ملی، منطقه ای و یا بین المللی از نوعی مشروعیت برخوردار سازند.

حال آنکه حقوق بشر و حقوق زنان خلقی و ضد امپریالیستی در راستای رهایی خلقها از تمامی مناسبات ستمگرانه حاکم کنونی قرار دارد و ازینرو در ضدیت با شکل بورژوائی امپریالیستی آن میباشد که مردم ما را اینگونه به بند کشیده است.

حمایت قدرتهای امپریالیستی یا حمایت قدرتهای تمام خلقی و توده ای؟

نهادها و سازمانهای مختلف وابسته به امپریالیسم پیوسته با سر و صدای بسیار از حمایت کشورهای بزرگ جهان از مردم ما دم میزنند. حال باید گفت که این حمایت نه، بلکه این تجاوز است. زیرا قدرتهایی که امروزه بنام حمایت، کشور ما را مورد تجاوز قرار داده اند قدرتهای امپریالیستی هستند که در پی منافع امپریالیستی خود میباشند. کلمه حمایت را میتوان بکار برد اما در رابطه به منافع خودشان و نه مردم کشور ما که این همه آسیبهای بسیار از تجاوزات مکرر این قدرتها خورده اند.

ما زمانی کلمه حمایت را میتوانیم بکار ببریم که با کشورهایی در ارتباط میبودیم که دارای نظامی تمام خلقی و توده ای میبودند و در ضدیت با امپریالیسم و ارتجاع در تحت رهبری طبقه کارگر برای رهایی بشریت از چنگال سرمایه داری امپریالیستی قرار میداشتند.

چگونه افغانستان میتواند بهترین کشور برای زنان بشود؟

امروز کشور ما افغانستان به خطرناکترین جای جهان برای زنان بدل شده است چونکه مورد تجاوز تمامی امپریالیستهای ریز و درشت قرار گرفته است. زمانی این کشور به بهترین جای برای زنان مبدل میشود که امپریالیستها و تمامی مزدورانشان از میهن ما با نیروی مردان و زنان تحت ستم در تحت رهبری تشکلات انقلابی بیرون انداخته شوند. جز این، راه دیگری نیست!

در لیبیا، استعمار خونین تر از استبداد عمل می کند

سازمان انقلابی افغانستان

سنبله ۱۳۹۰

بازنشر این نوشته در فریاد بمنظور حمایت از مواضع ضد امپریالیستی و ضد ارتجاعی سازمان انقلابی افغانستان میباشد.

وضعیت ناگوار توده ها سبب شد که پس از قیام های خاورمیانه و شمال آفریقا، مردم لیبیا نیز به مبارزه علیه استبداد چهار دهه معمر قذافی بپردازند، ولی نوچه های مزدور فرانسه، انگلیس و ایتالیا این خیزش مردمی را قاپیدند و با حمایت مستقیم ناتو آن را مشوب کرده و در خدمت سیاست های استعماری اربابان شان قرار دادند. وقتی مردم پی بردند که شورش بر حق شان از سوی مزدوران ناتو به گروگان گرفته شده است، از آن فاصله گرفتند. ناتو با سیاست مشابه افغانستان بر لیبیا تاخت. امپریالیزم امریکا و موتلفینش با شعارهای کاذبانه مبارزه علیه تروریسم، رعایت حقوق بشر و آوردن دموکراسی ۱۵۰ هزار نیرو را در افغانستان پیاده کردند و بدینگونه چهره واقعی امپریالیزم را به نمایش گذاشتند؛ ناتو تنها در سال گذشته میلادی بیشتر از ۵۰ هزار حمله هوایی را انجام داد و صدها تن از هموطنان بی دفاع ما را به کام مرگ فرستاد. در لیبیا نیز با شعار «حفاظت از مردم غیر نظامی»، «ماموریت انساندوستانه»، «حقوق بشر»، و «دموکراسی» بر این کشور حمله کرد و از ۳۱ مارچ تا ۲۱ آگست ۲۰۱۱، بیشتر از ۱۹۷۵۱ حمله هوایی انجام داد. اشغالگران در افغانستان با حمایت مستقیم بنیادگرایان اسلامی از جنس شورای نظار احمدشاه مسعود بر خاک ما یورش آوردند و این جانیان از اینکه اشغالگران بر مردم ما «کمتر» بم می ریختند شکایه و گلایه نموده، آنان را تشویق به بمباردمان بیشتر با بم های «کلانتر» می کردند. در لیبیا نیز ناتو با حمایت مستقیم «شورای بنغازی» که یک حرکت بنیادگرایانه اسلامی است، بر آن کشور یورش برد و این مزدوران نیز از ناتو خواهان بمباردمان بیشتر شدند.

امپریالیست های ناتوی به افغانستانی لشکر کشیدند که تاریخ مبارزه علیه امپراتوری ها و بخصوص نبرد استقلال طلبانه علیه انگلیس و شوروی سابق و ایادی بی مقدارش را همه به یاد دارند. و همین ناتو بر لیبیایی بم می ریزد که مردمان آن تاریخ درخشان نبرد استقلال طلبانه را از خود به یادگار گذاشته اند. در میان اینهمه جنایت و قتل و کشتار، این نهاد استعماری ملل متحد است که مجوز تجاوز امریکا بر افغانستان و تجاوز ناتو بر لیبیا را صادر نموده است. هنوز روشن نیست لیبیایی هایی که ادعای مبارزه دارند، در اوج اشغال مثل «مبارزین» ما برای مدال از جنایت پیشگان امپریالیست، گریبان خواهند درید یا مدال های امپریالیست ها را چون خنجر به قلب شان فرو خواهند برد؟ آیا

دیکتار رفت، استعمار آمد. آنچه امروز در لیبیا اتفاق می افتد، این گفته سازمان انقلابی افغانستان به اثبات می رساند که استعمار خونین تر از استبداد عمل می کند. در جهان امروز هر استبدادی سبب استعمار تازه شده که حلقه اسارت را بر گردن خلق های زحمتکش و ستمدیده بیش از پیش تنگتر نموده است، حلقه ای که روزی در انقلاب ها، قیام ها و شورش های توده ای با پیشاهنگی حزب طبقه کارگر برای همیشه پاره و شکسته خواهد شد.

وضعیت کنونی افغانستان، عراق و لیبیا، مبین این امر است که استبداد و فاشیزم خونریز جهادی و طالبی، فاشیزم خونچکان بعثی و دیکتاتوری جنایتگستر معمر قذافی، همه سبب شده اند که استبداد منحیت جاده صاف کن امپریالیزم عمل نماید و حکمرانان فاسد، مزدور و خاین، خلق های این کشورها را زیر گیوتین خونین امپریالیزم و استعمار قرار دهند و خود چون موش های بزدل در خدمت امپریالیزم قرار گیرند یا هم از غارهای تنگ و تار دستگیر شوند و یا هم خود را به محکمه قلابی امپریالیست ها بسپارند. هنوز معلوم نیست که دیکتاتور لیبیا به چه تن خواهد داد، آیا چنانی که می گوید تا آخر در کنار مردمش خواهد ایستاد و یا مانند صدام حسین از غاری بیرون آورده خواهد شد؟ تاریخ لیبیا مثل افغانستان پر از آشوب، تجاوز، اشغال، استبداد و مبارزه خلق ها برای آزادی و استقلال است. این کشور در سال ۱۹۳۴ به مستعمره ایتالیا درآمد، ولی خلق قهرمانش با دادن نزدیک به یک میلیون قربانی و مبارزات شکوهمند، اشغالگران ایتالیوی را در سال ۱۹۴۷ با شکست ننگین روبرو ساختند، اما از آنجاییکه این استقلال از رهبری پیشاهنگان مترقی و مدافعین واقعی طبقات ستمکش محروم بود، به ثمر ننشست و در سال ۱۹۶۹ به اثر کودتای نظامی معمر قذافی، استبداد چهار دهه او شکل گرفت که اکنون با «شورش» های قلابی ناتو روبرو شده است.

پس از آنکه معمر قذافی قدرت را در دست گرفت، مانند تمامی مستبدان با استبداد و فاشیزم بر توده های زحمتکش و ستمدیده لیبیا که زیر بار اشغالگری در وضعیت اسفناک به سر می بردند، ۴۲ سال حکومت کرد و با وجود منابع غنی زیرزمینی و ثروت فراوان کشورش، جز تیره روزی، بدبختی، فقر، جنایت و ستم چیزی برای خلق قهرمان لیبیا نداد.

لیبیایی هایی که فرضاً سفارت فرانسه برای شان «ایوارد» ارزانی داشته بوده باشد، با این تجاوز آشکار آن را به زباله دان خواهند سپرد یا مثل ایوارد گیران وطنی با وجود اشغال کشور ما توسط فرانسه آن را زیب و زینت نشرات شان خواهند ساخت؟

امپریالیزم برای اشغال یک کشور و حاکم ساختن دولت پوشالی بر مردم، بهانه ها و شعارهای کاذبانه سر می دهد، در حالیکه همه میدانیم که اشغال هر سرزمینی برای سوده‌های امپریالیستی صورت می گیرد و حمله بر لیبیا نیز از این سوده‌ها مستثنی بوده نمی تواند. اشغال لیبیا از چند لحاظ برای امپریالیست ها اهمیت دارد: این کشور یکی از بزرگترین حوزه های نفتی جهان به شمار میرود؛ یکی از ۱۰ کشور برتر صادر کننده نفت جهان است؛ دارای ذخایری حدود ۴۲ میلیارد بشکه (هر بشکه معادل ۱۵۹ لیتر) نفت مرغوب می باشد، و روزانه ۱,۸ میلیون بشکه نفت تولید می کند؛ ذخایر غنی گاز این کشور سر به ۱۵۰۰ میلیارد متر مکعب می زند، ارزش ذخایر طلای آن به میلیاردها دالر می رسد، ذخایر ارزی آن از مرز ۱۳۶ میلیارد دالر می گذرد؛ بزرگترین مخزن آب آشامیدنی در آن موقعیت دارد که قدمتی پنج هزار ساله داشته و ارزش آب آن بیش از پنج برابر ارزش نفت و گاز این کشور می باشد؛ چین بزرگترین سرمایه گذار آن به شمار می رود؛ روسیه و برزیل نفوذ قابل ملاحظه اقتصادی در آن دارند؛ ذخایر زیرزمینی آن تا حال بر کنسرن های غربی بطور کلی بفروش نرسیده است؛ امپریالیست های انگلیسی و امریکایی بعد از سال ۱۹۶۹ در آن پایگاه نظامی ندارند؛ صندوق بین المللی پول از چپاول ثروت آن به دور مانده است و غیره.

و از همین اکنون شرکت نفتی توتل فرانسوی را شادی مرگک فرا گرفته و در صدد قاپیدن سهم بیشتر از نفت لیبیا می باشد. اولین گروه فرانسوی که در اول مارچ ۲۰۱۱ برای تشویق «شورشیان» وارد این کشور شد، یکی از آنان نماینده شرکت نفتی توتل فرانسه بود. به رسمیت شناختن «شورای مقاومت ملی» به وسیله نیکولا سرکوزی و بعد حمایت قاطع فرانسه از این شورا، بخت بسته این شرکت را در لیبیا باز کرد. شرکت توتل در حال حاضر از نفت لیبیا فقط ۳ درصد سهم می برد و بی دلیل نیست که با ورود «شورشیان» به طرابلس، سهم توتل در ۲۲ آگست ۴ درصد افزایش یافت. شرکت جی دی اف سوئز فرانسوی که در بخش گاز سرمایه گذاری می کند، نیز از جمله شرکت هایی است که منتظر سود بردن از منابع غنی گاز لیبیا است. این شرکت در حال حاضر هیچ سهمی در صنعت گاز لیبیا ندارد، اما با ورود «شورشیان» به طرابلس سهم این شرکت در بازارهای مالی نیز ۵ درصد افزایش یافت. در همین حال شرکت نفتی ایتالیوی ENI نیز منتظر ختم جنگ نامانده و وارد مذاکرات شده است. «شورشیان» که هنوز لیبیا را بطور مکمل تصرف نکرده اند و هنوز

بم های ناتو از کشته ها پشته می سازد، آگوکو را تشکیل داده اند و این شرکت اعلام کرده است که کشورهایی که فعالانه از ایشان حمایت نکرده اند، باید منتظر حذف شان از بازارهای نفت و گاز لیبیا باشند که منظور آن عمدتاً روسیه (این کشور دفعتاً آن را به رسمیت شناخت). چین {با ۵۰ پروژه و ۳۶ هزار شغل} و برزیل می باشد.

و اما این جنگ استعماری مثل افغانستان جز ویرانی، کشتار، قتل و خونریزی پیامد دیگری ندارد؛ پیامدی جز اسارت، بندگی، غلامی، نسل کشی و ویرانه ای به نام لیبیا. همین اکنون لیبیا به کابلی بعد از جنگ های جهادیان اسلامیست شباهت پیدا کرده است که در آن به نام قوم، زبان و ملیت، چه جنایت هایی که صورت نگرفت، و اولین نمونه های این جنایت در لیبیا آشکار شده است و آن کشتن سیاهان لیبیایی به دست «شورشیان» است.

از آغاز حملات وحشیانه امپریالیست ها به لیبیا اضافه از ۵۰ هزار نفر کشته، ۱۲۰ هزار نفر زخمی و بیشتر از ۵۰۰ هزار نفر آواره شده اند. در نتیجه تجاوز آشکار امپریالیست ها به لیبیا ۸۰ فیصد سیستم آب این کشور تخریب، برق اکثریت شهرهای مهم قطع، ساختمان ها، شفاخانه ها، فروشگاه ها، ادارات دولتی و بالاخره مناطق مهم این کشور ویران و اکثریت توده های زحمتکش این کشور مجبور به ترک خانه های خود شده اند و دو میلیون نیروی کار کشورشان را ترک گفته اند.

سازمان انقلابی افغانستان تجاوز آشکار و جنایتبار امپریالیست های غربی را بر لیبیا به شدت محکوم نموده و همبستگی خود را با مردم زحمتکش لیبیا که خنجر استبداد چندین دهه را بر جسم و روان شان تجربه کرده اند و اکنون زیر بمباردمان وحشیانه امپریالیست ها تکه و پاره میشوند، ابراز می دارد و باور دارد که روزی خلق های جهان و بخصوص خلق های افغانستان، عراق و لیبیا، بازوان ستبرشان را بر گردن امپریالیست ها و دولت های پوشالی شان حلقه خواهند زد.

سازمان انقلابی افغانستان راه رسیدن به رفاه، برابری و آسایش را نه در حاکمیت رژیم های دیکتاتور و فاسد و نه هم در تجاوز و اشغالگری امپریالیست ها بلکه در محو کامل استبداد، استعمار و جنایت های امپریالیستی می داند.

مرگ بر امپریالیزم

در راه سوسیالیزم، به پیش!

سازمان انقلابی افغانستان

سنبله ۱۳۹۰

زهرا عاشقان عارفانی

نمادی دیگر از زنان مبارز افغانستان

دومین تجاوز دولت انگلیس و قیام عمومی مردم کابل دسمبر ۱۸۷۹

در طی همین جنگهای کوهی بود که قصه مهیج عبدالله عاشقان عارفانی بمیان آمد.

«عبدالله جوان نورسیده از محله عاشقان و عارفان کابل با زهرا دوشیزه همسایه خود نامزد بود. در عصر روز سیزدهم دسمبر مجلس نکاح مختصری در خانه عروس منعقد گردید و شام عبدالله داخل مجلس عروسی شد و مادرش حنا در انگشت او نهاد. در حالیکه عروس گفت:

مردان عاشقان و عارفان همه به جنگ فرنگی رفته اند و اینجا عروسی عبدالله است.

عبدالله جوان از تخت عروسی برخاست و گفت:

راست گفتمی در چنین روزی مرد باید در میدان جنگ باشد نه در محل عروسی . . .»

آنگاه عبدالله برای جنگ با اشغالگران انگلیسی به خانه خودش می‌رود و سیلاوه و تفنگچه برمی‌دارد و به کوه می‌شتابد. و در آنجا همراه دیگر مبارزین با دشمن سخت می‌جنگد. انقلابیون پیروز می‌گردند و دشمن شکست می‌خورد.

«فردا عصر مبارزین عاشقان عارفانی بعد از آنکه قشون انگلیس تا داخل شیرپور جاروب شده بودند مرده عبدالله را آوردند و در خانه مادر پیرش گذاشتند زهرا عروس آمد و تنها انگشت حنا دار عبدالله را بیوسید و بمادرش گفت:

گریه نکن من تا زنده ام در عوض عبدالله فرزند تو هستم. این دوشیزه چنانیکه وعده داده بود تا بمرد در خانه عبدالله و بنام عبدالله زندگی کرد و نام او در تمام شهر کابل بحیث مثال احترام شد.»

زنان افغانستان در مبارزه با اشغالگران و متجاوزین همیشه تکیه گاه مردان خود بوده اند. اینان علاوه بر اینکه مشوق مردان خود در جنگ علیه متجاوزین شمرده میشوند، خود نیز در جنگها عملاً شرکت جسته و از خود قهرمانیها و دلوریهای بسیاری را برجای گذاشته اند. زنان تحت ستم افغانستان نماد مبارزه و مقاومت اند. زنان تحت ستم افغانستان هیچگاهی تن به تجاوز و اشغال نسپرده و بلکه تا آخرین رمق برای آزادی مردم و سرزمین خود از چنگال متجاوزین و رهائی خویش از ستم دلاورانه جنگیده اند.

پیروز باد زنان افغانستان نماد مقاومت و مبارزه

عبدالله و زهرا نمادی دیگر از اتحاد مردان و زنان تحت ستم ما در مبارزه بر ضد اشغالگران، ثبت تاریخ کشور ما هستند.

همیشه زنان کشور ما در طول تاریخ از نقش بسزائی در مبارزه بر علیه اشغالگران برخوردار بودند. این زنان همپا و همدوش مردان خود برای رها سازی کشور از دستان متجاوزین قهرمانانه رزمیدند و از خود حماسه ها برجای گذاشتند.

قصه زهرا دوشیزه عاشقان عارفانی یکی از همین حماسه های زنان در تاریخ کشور ماست. نو عروسی که در شب عروسی اش همسرش را روانه میدان نبرد ساخت. این قصه نشاندهنده نقش زنان میهن ما در دفاع از کشور و ایستادگی و از خودگذری شان در راه رهائی از چنگ متجاوزین میباشد.

این قصه نشان میدهد که زنان کشور ما چگونه بعنوان مشوق و هم‌رزم مردانشان در مبارزات آزادیخواهانه عمل میکنند و بطور به عهد و پیمان خودشان در مبارزات وفادار میمانند تا میدان مبارزه خالی نماند.

ماه دسمبر ۱۸۷۹ است. دومین تجاوز انگلیس و قیام عمومی مردم کابل و نبرد سخت آنان بر علیه متجاوزین با شدت جریان دارد. قشون شکست خورده انگلیس در تحت قوماندان جنرال رابرتس بعد از تلفات بسیار از دست مبارزین ملی خود را در استحکامات خودش در شیرپور متجمع ساخته و در پشت برج و باروهای بلند آنجا به حفظ خود مشغول است.

مبارزین ملی تپه های سیاه سنگ را گرفته و شیرپور مرکز اصلی انگلیسیها را تحت تهدید مستقیم قرار دادند. در کتاب افغانستان در مسیر تاریخ در این رابطه چنین میخوانیم:

«مردم کابل در همین بحبوحه جنگهای جبال کابل بیرقهای رنگارنگ برافراشتند و زنان کابل وظیفه آب و نان رسانی مبارزین ملی را در قلعه کوه ها بدوش گرفتند.

دسته جات زنهای شجاع وطن ما با کوزه های آب و بسته های نان مثل آهو در سنگلاخهای جبال میدویدند و جنگ آوران دلیر را تغذیه مینمودند. چهارصد نفر از زنان کابل در این وظیفه سهم گرفتند و ۸۳ نفر آنان در جنگ کوه آسمائی شهید شدند.

جنبش زنان تحت ستم افغانستان

Movement of Afghanistan Oppressed Women – MAOW

19 August 2011 www.faryadpage.blogfa.com faryadpage@gmail.com ۲۸ اسد ۱۳۹۰

۲۸ اسد سالروز استرداد استقلال افغانستان از استعمار پیر انگلیس

روز حمایت از تمامی فریادهای آزادیخواهی خلقهای تحت ستم جهان است!

خلقهای هر کشوری در تاریخ خودشان روزهای درخشانی را دارند که به آن روزها برای همیشه افتخار میکنند. روزهایی که منعکس کننده مبارزات آنها برای رهایی از اسارت میباشند. در کشور ما ۲۸ اسد یکی از این روزهای بزرگ تاریخی است. خلقهای تحت ستم ما که در زیر سلطه وحشیانه اشغالگران و مزدوران داخلی شان قرار دارند برای نشان دادن مقاومتشان در مقابل این ستمگران بیش از پیش از این روز استقبال میکنند. در این روز مردم ما در گوشه و کنار کشور با برگزاری مراسم ۲۸ اسد به تجلیل از آزادیخواهی پرداخته و بار دیگر نسبت به استقلال ادای احترام کرده و در مقابل، اشغالگری را مورد تنفر قرار داده و برای ادامه مبارزاتشان مصمم تر از پیش میگردند.

خلقهای کشور ما در این روز احساسات ملی خود را به نمایش گذاشته و بسیاری از خصائل نیکوی مبارزاتی خود را به جوانان خویش انتقال میدهند. جوانانیکه امروز خود شاهد اشغال کشورشان از سوی امپریالیست های غارتگر هستند. جوانانیکه سخت محتاج منابعی تاریخی برای الهام از آنها در مبارزه بر ضد اشغالگران کنونی میباشند.

امروز وضعیت کنونی کشور و اوضاع و احوال جهانی مسئولیتهای خطیری را بر دوش احزاب، سازمانها و دیگر تشکلات انقلابی افغانستان و دیگر نقاط جهان گذاشته است. این احزاب و سازمانها و دیگر تشکلات انقلابی موظف و مکلفند تا با استفاده از اوضاع و احوال کنونی به نفع انقلاب و شکست ضد انقلاب گامهای اساسی بردارند.

و از سوی دیگر همین وضعیت کنونی کشور و اوضاع و احوال جهانی مسئولیت های مهمی را بر دوش خلقهای تحت ستم افغانستان نیز گذاشته است. مسئولیت اتحاد و همبستگی، اتحاد و همبستگی بر ضد متجاوزین و اشغالگران بین المللی و مسئولیت حمایت از هم سرنوشتان خود که در دیگر نقاط جهان دست به شورش بر علیه نظام کهنه امپریالیستی زده اند.

۲۸ اسد در کشور ما افغانستان روز استقلال و آزادیخواهی است. و امروز در سرتاسر جهان همین فریاد آزادیخواهی و استقلال با قدرت طنین انداز است. ۲۸ اسد روز حمایت از تمامی فریادهای آزادیخواهی است که پایه های نظام کهنه امپریالیستی را به مقیاس وسیعی به لرزه انداخته است.

جنبش زنان تحت ستم افغانستان - فریاد با گرامیداشت و تجلیل از روز ۲۸ اسد تمامی زنان و مردان تحت ستم کشور را علاوه بر مبارزه بر علیه امپریالیست ها و نیروهای ارتجاعی موجود در کشور به حمایت هر چه بیشتر از فریادهای آزادیخواهی خلقهای تحت ستم جهان فرا میخواند. زنان و مردان تحت ستم کشور باید که صفوف خود را فشرده تر و برای بیرون راندن امپریالیست ها و سرنگونی دولت دست نشاندۀ مزدورشان خویش را آماده تر از گذشته سازند.

مرگ بر امپریالیسم

پیروز باد مبارزات خلقهای تحت ستم جهان

زنده باد استقلال

زنده باد آزادی

جنبش زنان تحت ستم افغانستان - فریاد

۱۹ آگست ۲۰۱۱ برابر با ۲۸ اسد ۱۳۹۰

جنبش زنان تحت ستم افغانستان

Movement of Afghanistan Oppressed Women – MAOW

07 Oct. 2011

www.faryadpage.blogfa.com

faryadpage@gmail.com

۱۵ میزان ۱۳۹۰

هفتم اکتبر برابر با ۱۵ میزان را به روز مبارزه با اشغالگری مبدل میسازیم!

در این روز ما با تمامی خلقهای تحت ستم و تجاوز امپریالیستها اعلان همبستگی مینمائیم!

هفتم اکتبر یا ۱۵ میزان بعنوان یکی از سیاه ترین روزهای تاریخ کشور ما شمرده میشود. خلقهای کشور ما نسل اندر نسل این روز سیاه را تقبیح کرده و از آن بعنوان سرآغاز اسارتی دیگر آنهم بمراتب بدتر و بدتر از گذشته یاد میکنند. در این روز است که امپریالیسم جهانی یک بار دیگر ددمنشی و خونخواری خودش را بیرحمانه به نمایش گذاشت.

امپریالیستها بعد از تجاوز به این کشور عده ای از خائنین ملی را گردهم آوردند و دولتی دست نشانده و مزدور را بر مردم کشور ما تحمیل کردند. اینان آتش جنگی ویرانگر را برافروختند و اینک همه روزه بسیاری از مردم ما را ظالمانه به کام مرگ می کشانند. زنان افغانستان بعنوان تحت ستم ترین زنان جهان شدیدترین درد این جنایات امپریالیستها و مرتجعین مزدورشان را در جان میکشند.

روزی نیست که زنانی در میان این کشاکش غارتگران جان ندهند و تکه تکه نشوند. صحنه هایی فجیع از کشتار زنان و مردان تحت ستم کشور ما ثبت و پخش گردیده است. زنان تحت ستم کشور ما دردشان تنها درد از دست دادن جان خودشان نیست. آنها شاهد پاره پاره شدن کودکانشان هستند. آنها شاهد کشته شدن همسران و خلاصه آنها شاهد مرگ بهترین عزیزانشان میباشند.

کجاست وجدانی آگاهی که به درد جانکاه خلقهای کشور ما به اندوه نشیند. کجاست چشم پاکی که بر درد اینهمه کودکان به خون غلطیده ما نگرید. کجاست انسانی که با دیدن، خواندن و یا شنیدن اینهمه جنایت، به امپریالیسم لعن و نفرین نفرستد و کجاست خلقی که تن به اسارت دهد و با امپریالیسم نستیزد.

ما زنان تحت ستم افغانستان میبینیم که امپریالیستهای غارتگر نه تنها مردم کشور ما را بلکه خلقهای دیگر نقاط جهان را نیز مورد تاخت و تاز بیرحمانه خود و مزدورانشان قرار داده اند. مردم فلسطین، مردم عراق، مردم لیبی، مردم سوریه و دیگران که با گلوله های امپریالیستها و مرتجعین مزدورشان جان میدهند، مردم ما هم هستند زیرا درد ما مشترک است. و راه رهایی ما در همبستگی و یگانگی ماست. ما از درد جانکاه مردم فلسطین، مردم عراق، مردم لیبی، مردم سوریه و دیگران اندوهگینیم. ما از بخون غلطیدن کودکان آنها که کودکان ما نیز هستند به شدت میگیریم. ما به امپریالیسم لعن و نفرین میفرستیم. ما تن به اسارت نمیدهیم و با امپریالیسم میستیزیم.

جنبش زنان تحت ستم افغانستان - فریاد با تقبیح هفتم اکتبر روز تجاوز امپریالیستهای غارتگر تمامی زنان و مردان تحت ستم کشور را علاوه بر مبارزه بر علیه امپریالیست ها و نیروهای ارتجاعی موجود در کشور به حمایت هر چه بیشتر از خلقهای تحت ستم و تجاوز امپریالیسم جهانی و مزدورانشان فرا میخواند. زنان و مردان تحت ستم کشور باید که صفوف خود را فشرده تر و برای بیرون راندن امپریالیست ها و سرنگونی دولت دست نشانده و مرتجعین مزدورشان خویش را آماده تر از گذشته سازند.

مرگ بر امپریالیسم

زنده باد همبستگی خلقهای تحت ستم جهان

زنده باد استقلال

زنده باد آزادی

جنبش زنان تحت ستم افغانستان - فریاد

۰۷ اکتبر ۲۰۱۱ برابر با ۱۵ میزان ۱۳۹۰

Special message

From Movement of Afghanistan Oppressed Women (MAOW) To the oppressed women in the Middle East and North Africa

Oppressed women of the Middle East and North Africa!
Make closer your ranks and continue your battles against the Imperialist and feudalism oppression till the complete falling and destruction of the system.

Oppressed women of the Middle East and North Africa!
Never get tired in continue your freedom way and do not be deceived by your enemies. Oppressed women of Afghanistan and other parts of the world are supporting you. Parties, organizations and revolutionary establishments of the whole worlds support your rightful struggles. These parties and revolutionary establishments are your forever friends and assistants in the freedom way to release all peoples of the world from the existing foul and infelicitious of the imperialism and feudalism.

Oppressed women of the Middle East and North Africa!
Establish your revolutionary organizations as soon as possible, and participate into them in millions. Otherwise, the helm of the situations fall into the hand of villains, those who their reins are controlled from the sources and resources of imperialist forces and once again your enemies domination will be set on you under the imperialist bourgeois democracy, the thing that we have in our country nowadays.

Our country Afghanistan is a territory that in this way has become a place for invasion of imperialist and reactionary and black forces. The existent imperialist and mafia forces in the country made noisy propaganda with showing the participation of some of the bourgeois and reactionist women - women with full of anti-people ideas - in the parts of existent mercenary and anti-people state, based on that, they prepared the women freedom.

These anti-people forces are increasing their illegitimate profit and capital speedily with the cost of destroying our country peoples. Imperialists and dominant reactionaries have made almost our people lifeless with assistance of these mercenary women.

Based on the proletariat historical experiences, in any place that imperialism foot is free there, the peoples and specially the women will never have a good time which this is nothing but even they will have the worst situation.

Afghanistan and Iraq can be two examples from imperialist forces invasion that are under the imperialist bourgeois democracy and imperialist bourgeois human rights and imperialist bourgeois women supporting.

Now the same tragedy is going to be done on the Lybia peoples. Tunisia peoples, Egypt and other parts of the worlds that are under the same conditions must act very consciously, and except the peoples establishments which are risen from their between do not trust to any institution and establishment which are formed by or with assistance of the European and American imperialists and see them as the power levers of the world aggressors.

Oppressed women of the Middle East and North Africa!
Keep away yourself from the imperialist women rights organizations. This organizations are the propagandists and propagator of imperialist bourgeois democracy that comes to the lists for stopping you women.

Imperialist bourgeois democracy, the thing that we have it in our country today. And peoples of our country specially the oppressed women said NO to that with not going to the elections sites broadly.

Oppressed women and men of Afghanistan are abhorrenced of bourgeois democracy extremely. Here, our country peoples both women and men know parliament well. Herein oppressed women and men have a clear knowledge from the three strengths of the state. legislature, executive and judicature of the dominant system.

Herein our peoples are under the most violent and barbaric attacks of imperialists and their full armed mercenary reactionaries.

See the barbaric bombardments of this criminals that how savagely inter our peoples under their houses collapse. Look to the other criminals armed forces that how they have prepared themselves to murder and plunder of our peoples. we recommend you to follow our country news certainly from diferent sources and specially via revolutionary parties, organizations and establishments. You can learn a lot from our situation.

These forces who are governing on us by weapon today whether governmental one or non-governmental one, they are present in your countries too. These forces we say means the forces who are feeded by imperialist sources and they have mafia structures. Now these forces can have religious nature or non-religious nature, there is no difference. This is important that all these are at the service of the world imperialism as peoples enemies and are getting the advantage of governing and being in power from plunderer imperialists by killing peoples.

Now our peoples in spite of existence this much of bloodthirsty forces who have gathered form all around the world for putting them under the yoke, still countinu their struggles variously as their abilities let them against this oppressors of the times with love to their freedom and liberty.

They strike, they protest, they do not participate in the dramatic voting. They emigrate with all difficulties, and with their other and other behaviors they show their abhorrence and hatred from the mercenaries and their lords of the manors.

Peoples of our country Afghanistan tolerate any difficulty and pressure but they never and never accept bourgeois democracy of the imperialists and their mercenaries.

You also the oppressed women of the Middle East and North Africa, who have risen now to smash the power of dominant dictators on yourselves and even you have partly become succeed, Know that, if you do not continue your uprising and if you do not change it to an anti imperialism and anti reactionary revolution and if you do not resist towards changing the system from imperialist bourgeois democracy to the peoples and neo- democracy or be deceived of the imperialists mercenaries, once again you will be seized with the tooth and nail of plunderer imperialists and their mercenaries like us. And that, in a situation much worse from the conditions you had in the past. We, the oppressed peoples of Afghanistan specially the oppressed women of Afghanistan have felt this with our flesh and blood. And everyday, we suffer its pain extremely to the our bone.

The women in our country Afghanistan are so oppressed that even these **dependent on imperialism** media also are obliged to declare it in many cases.

Imperialists bourgeois human rights organizations and imperialists bourgeois women rights organizations and other sources and imperialists media although disregard thousand cases of oppression and refrain from telling them, but due to the oppression extent and severity in the country they are not still able to keep themselves silent about matter of oppression on the women and children. These organizations and media report oppression cases in occasions they are forced. and on their so-called they are informing public, but in this - their public informing - they discuss the case in the way that imperialists foot be free of the matter.

Whereas the main factor of oppression on our oppressed peoples specially women and children are the imperialists aggression and its puppet state and its mercenary reactionaries in fact.

So the Movement of Afghanistan Oppressed Women - MAOW besides having veneration on the struggles of the oppressed women in the Middle East and North Africa, emphasis the need of struggles against the imperialists and existent reactionary forces more than the past. You the Middle East and North Africa oppressed women should beefing up your ranks and come together with your oppressed but revolutionary and combatant men and make yourselves more prepared than beforer by establishment revolutionary organizations to frustrate the imperialists and their mercenaries plots and plans.

With hope for more success and unity of the oppressed women and men of the whole world towards falling down of the system.

Movement of Afghanistan Oppressed Women - MAOW

To the youth against the **Fascism and Capitalism**

Masses of the world Started the Class War and burning up Imperialism

Nowadays,
No place is safe
Neither here nor there!

Afghanistan, Iraq, Middle East, North Africa and now America and Europe, anti-imperialism and anti-capitalism struggles of the peoples is going to increase much more than the past. Now, a new page of struggle is opened in the confrontation with the imperialists and reactionary regimes. And it is coming of you youth to the battle, you the youth with no jobs and no future. The riots in England, in Rome and other places against the Fascism and Capitalism are the same, and it is a refusal by hundreds thousands of the poor to accept a world where they are drowned in the destitution, under the aggression and oppression. Thousands in England, hundred thousands in Spain and Rome, thousands in America, we in Afghanistan and the others in Iraq, Tunisia, Egypt, Lybia, Greece, Syria, Palestine, . . . are the same. It is not important where we are from, this is important that all of us belong to the one class, and it is working class. the working class that makes all the things but have nothings. Do you know why?

The answer is easy. because the ruling class have seized everything from the working class by seizure the political power and creating all the rules and other codification on it's class gain. It is a universal battle, because the ruling class and the working class are both universal classes. Two universal classes that always are in the battle with each other. And this battle is not just from today. It is coming from the day which class systems formed. and therefore our struggles is a historical battle.

Lets have a short look on the history of our class struggles. Historical researches shows us three class systems:

Slavery, Feudalism and Capitalism.

Slavery

Slavery system was the first class system. In the slavery system the ruling class was formed by the slaveholders and the working class was included of all the slaves.

In the slavery system, slaves were working and making everything but they had nothing just a portion of food only

for being alive to do the next day work for the slaveholder. In the slavery system, slaves were under the hardest exploitation of the slaveholders. slaveholders had the right to whip the slaves, slaveholders had the right to kill the slaves, slaveholders had the right to sell the slaves and etc. But slaves had no rights just one and it was the right to accept all the rights for their lords, slaveholders.

Long after, the slaves grew and grew quantitative and qualitative. So they started to break that only right they had, and rioted against the slaveholders and whole the slavery system, **as you are doing today's against the capitalism, this modern slavery system.**

Finally, Slavery system fell down by the organized struggles and hard battles of the Slaves.

Feudalism

Feudalism is the second class system. In the feudalism the ruling class is formed from the feudals, and the working class including of all the peasants and artisans. Feudals were owners of the lands and peasants were the persons who just worked on the lands.

Therefore in the feudalism the ruling class formed from the feudals and the working class formed from the peasants.

All the products (crops, handicrafts and etc.) in the feudalism system were produced by the working class, peasants and artisans. They were working nights and days all the years and they were making everything, but at the end they had nothing for themselves. Because feudals with political power and with mercenary armies they had, made all the laws and other codifications for their class gains, not for the working class gains. Therefore, in this way they put the working class under the hard exploitation.

But gradually, the peasants and artisans as they grew quantitative and qualitative found themselves unable to tolerate the hard exploitation of the ruling class and therefore they started to disobey and breaking the rules of the feudals. they rioted many times. Each time they rioted they got experiences and day by day they got more experiences till they became experienced to struggle and battle with the feudals and whole ruling class. they established their revolutionary organizations and continued their battles in an organized way. Finally, after many small and big hotwars the working class succeed to defeat the ruling class and it was the time that feudalism fell down. Still in some places of the world feudalism relations are ruling on the masses, and the revolutionists are fighting with.

Capitalism

Capitalism is the third class system. In the capitalism the ruling class is formed from the capitalists, and the working class is formed from all the workers, labourers, farmers, employees and all other working men and women. Capitalists are owner of the banks, lands, hotels, industrial companies, media, commercial companies, and all the positions in the high ranks of the states and government of the countries. All those who are increasing their capitals or getting profit by putting peoples of the world under the oppression and exploitation are members of the ruling class, no difference where they are from.

Working men and women are the persons who are just the owner of their energy and they are selling their energy by working in the unjust and unfair conditions.

Therefore in the capitalism system, the ruling class is owned by the capitalists, and the working class is owned by the working men and women.

All the products and services in the capitalism system are produced by the working class, working men and women. They are working hard and they are making everything, but at the end they have nothing for their own.

Because capitalists with holding the political power and with having the mercenary armies, made all the laws and other codifications for their own class gains, not for the working class gains. Therefore, in this way they put the

working class under the hard exploitation and oppression. In the capitalism system, imperialism is the highest phase of that. Imperialist capitalism is the most aggressive, the most bloodthirsty and the most plunderous and destructive systems.

Now, all of us **99% of the peoples** of the world are under the ruling of the imperialists and their puppet reactionary regims.

They are fighting and attacking on us to divide the world between themselves again and again.

They are using a lot of weapons and chemicals to kill the people everyday in Afghanistan, Iraq, Lybia and etc.

Imperialism is wasting manpower and money alot, and putting peoples under the worst economical conditions by making war around the world.

What goes on?

The answer is easy, the struggles are going on, the class struggles. Because it is the time that members of the working class “masses of the world” have grown quantitative and qualitative and now they knows the facts more than ever and are aware that what is going up and what imperialists are doing.

Therefore they are going to break everythings which brake their growth.

On the other hand, the Capitalism also is not able to keep the masses of the world under the exploitation, aggression and oppression easily anymore. So, it is going to be smashed by the masses uprising more and more nowadays.

What is our responsibility?

As we Reviewed class systems historically we found it unjust and unfair deeply. Therefore the responsibility which comes to us, it is, coming together and establishing revolutionary group even small one to learn the revolution science and use it to organize the people who we are living among them for uprising against the ruling class and call all with each other as 99% of the people of the world to the ruling class strongly, that we, the masses of the world don't want them on the power anymore. We hate their rules. We are going to create our new world. A world without exploitation, aggression and oppression. A world for all, not for white house and white hall and their relatives. **It is our responsibility.**

The Last word!

Today, the world is in the chains of imperialism. All the masses, all the sources and all the places of the world are under the invasion of imperialism. Imperialism is the enemy of the masses. Imperialism kills many of the peoples everyday. So, peoples of the world suffer too much now from current class system Capitalism and Imperialism. There is just one solution way to get free from these much of pains and it is doable only by breaking the chains of Capitalism and Imperialism to release the globe.

People of afghanistan, Iran, Iraq, Tunisia, Egypt, Lybia, Greece, Syria, Palestine, England, . . . as masses of the world burning up Imperialism towards having a new world, a world without imperialists and capitalists and without unjust and unfair condition for living.

Therefore, you youth in Spain, in England, in Rome and other places of the world against the Fascism and Capitalism Strengthen the existent revolutionary movements (Parties, organizations and groups) and organize yourselves more and more to have more power. So, the future is in your hand.

Victory to the struggles of the masses of the world against the Capitalism

Dead to the Imperialism

Long Live the General Strike and Protest Movement of the People against the Capitalists!

Victory to the democratic, anti-imperialism and anti-reactionary struggle of the Oppressed Women of Afghanistan

**Movement of Afghanistan Oppressed Women - MAOW
27 October 2011**

پیوندها (Links)

جنبش مقاومت خلقهای جهان

World People's Resistance Movement (Britain)

Web add: www.wprmbritain.org

E-mail: wprm_britain@yahoo.co.uk

سایت بابا

Web add: www.baaba.eu

E-mail: info@baaba.eu

سازمان زنان هشت مارس (ایران - افغانستان)

Web add: www.8mars.com

E-mail: zan_dem_iran@hotmail.com

جنبش زنان تحت ستم افغانستان - فریاد

Web add: www.faryadpage.blogfa.com

E-mail: faryadpage@gmail.com

نشریه فریاد در سایت کتاب فارسی

<http://www.ketabfarsi.org//ketabkhaneh/nashriat/nash0205/nash0205.html>

فریاد در سایت ریشه ها

www.nadersani.net/Farsi-Variou.html

Uprising in England – Politicians want peace without justice

Taken from Democracy and Class Struggle, by Emma Lewis.

By World People's Resistance Movement (Britain)

The uprising which began on the 6th August represents the rage of the poor against decades of police violence/racism, unemployment, and poverty.

Tottenham has a long history of police killings (Mrs. Aseta Simms, Colin Roach, Mrs. Cynthia Jarrett, Joy Gardener) and struggle against police violence.

On Thursday August 4th, Mark Duggan, a 29 year old father of three was shot by the police. Normally when someone has been killed, the police inform the family first, before the name is made public. This did not happen in this case. On Saturday 6th August the family of Mark Duggan and 300 community members organized a one hour vigil outside the Police station asking for answers to their questions re his death. The vigil started at 5pm. At 9pm the people decided to end the vigil as no police officer was willing to speak to the family. While the crowd dispersed, the police attacked a 16 year old girl, smashed her with riot shields and batons. It was in response to this brutal and savage attack on this young girl, that the young men started to stone police cars and then to torch them.

We now know that Mark's killing was part of a planned operation "Operation Trident" which is directed at "gun crime" in the Black community, and was carried out by CO19, a specialist firearms unit.

So far we have had different stories from the police about the shooting. The IPCC, the Independent Police Complaints Commission, (known in the Black community as the 'Independent Police Cover up Commission') which is NOT Independent, now claims that "we may have inadvertently given misleading information to journalists" One story they gave was that there was an "exchange of fire" They have now admitted that this was not true. The police have no historical record of providing reliable information.

Lies change but the truth remains consistent.

For well over forty years now, the number of deaths in

police custody has averaged one a week. Yet no police officer has been found guilty of murder or has even been charged.

Although the spark for the uprising on the 6th was the murder of Mark Duggan, and the police assault on the 16 year old girl, it is the government's social and economic policies that led to this explosion of violence. It has been brewing for some time. The regime now seeks to shift the blame elsewhere.

Tottenham has the highest level of unemployment in London. Half the borough's children live in poverty. Youth project funding has been slashed by 75% this year, eight of the borough's 13 youth clubs have shut.

There were uprisings here, (as well as in other communities) in 1981 and in 1985. Many people who work, receive such miserly wages that they still have to claim benefits from the State in order to pay their rents. So we as taxpayers are actually subsidizing these criminal employers.

The young people who took to the streets, have grown up in a society where corruption is rampant and where criminality gets rewarded. They have seen bankers blatantly stealing the nation's wealth, billions of pounds have been looted from public funds yet they continue to pay themselves hefty bonuses despite the "debt crisis" and they get away with it. These young people have seen MPs steal our money through fraudulent "expenses" claims and luxury lifestyles. Hospitals and other necessary services are starved of funding, and people die, this is also violence for which the regime is responsible.

No body is prosecuting the bankers for robbing us, or the politicians, Press and Police for corruption.

How can stealing a pair of trainers equate with the billions of pounds stolen by the bankers and politicians, (against whom no charges have been brought) yet these youngsters are being carted off to prison with sentences being meted out that do not reflect the crimes.

England Riots Maps

Decades of unemployment, poverty and 'Stop and Search' (of Black men) has caused these desperately oppressed and brave young people to unite against the criminals in the regime in Whitehall.

The scandals in the Murdoch Press empire highlighted the corruption of the police, this was not news to the Black community which has borne the brunt of police violence/corruption over the years. The newspapers, controlled by the ruling class, were more than willing to slander the poor with demeaning epithets trying to make injustice acceptable and perpetuating racist stereotypes.

The "flog 'em and hang 'em" brigade is calling for more repression, because the actions of the young have undermined the fundamentals of capitalist society by challenging private property- goods and properties were targeted, not people. Much has been made of the looting, but capitalist culture radiates consumerism. Capitalist society flaunts luxury products and luxury lifestyles before these young people, who have no hope of ever attaining these things and this contributes to their alienation. The constant message is you are what you wear, what you drive etc.

Cameron has now appointed someone from the Fourth Reich to lead the Police service, so things can only get worse.

The only two Black MPs in the regime, (for Haringey and Hackney) have been baying for blood just like the fascists. They have been calling for more repression and a curtailment of the civil and human rights of the very people to whom they owe their cushy positions. These MPs are immoral, unscrupulous, despicable and without principles.

The rulers of the society are a bunch of criminals, it is criminal to steal from the public purse and to send armies to other countries to murder and to steal resources. It is criminal to bomb innocent women and children in the name of democracy.

We've had uprisings before. The lesson people need to learn is that the source of their misery is the capitalist system of production. The only way to break this vicious cycle is to organize to end capitalism. We don't have to accept austerity.

World People's Resistance Movement (Britain)

Web add: www.wprmbritain.org

E-mail: wprm_britain@yahoo.co.uk

آنژین صدری

ناظم حکمت

دکتر!

نیمی از قلب من اگر اینجاست

نیم دیگر در چین است

با لشگری پیش می رود

به سوی رود زرد.

همه روزه

دکتر! همه روزه در سپیده دمان

قلبم در یونان تیرباران می شود

و همه شب

زمانی که زندانیان در خوابند

قلبم در خانه ی مخروبه ای در استانبول می آساید.

و پس از ده سال

آنچه که می توانم به مردم هدیه کنم

این سیب سرخ است

و این است دکتر

این است سبب آنژین صدری من

نه نیکوتین، نه زندان، نه گرفتگی رگها

شب را از پشت میله ها کنار می زنم

زیر سنگینی سینه ام

قلبم هنوز، با دورترین ستاره ها می تپد.

۱۹۴۸

ترجمه ی احمد پوری

من یک زنم

پروانه قاسمی

من زن صد ساله ام

صدها هزار ساله ام

زنی که تمامی رنجها را از هزاران سال پیش کشیده است

در قرون وسطا، مرا چون جادوگری به آتش کشیدند

گاهی بخاطر زن بودنم، در کودکی زنده بگورم کردند

در جای جای این کره خاکی، گاهی بخاطر عشق آتشم زدند، سنگسارم کردند

برای رشادتهایم

برای مبارزاتم

برای آزادی

بخاطر اینکه کارگرم

دهقانم

برای مادر بودنم

برای خواهر بودنم

بخاطر زن بودنم

بدارم کشیدن و تیربارانم کردند

حتا وقتی جلادان میخواستن مرا به دار بکشند، شکنجه ام کردند، تجاوزم کردند و بعد بدارم کشیدند

من زنم، زنی که به اندازه این کره خاکی عمر دارم و رنجها کشیده ام

فریادهایم قرنهاست دل همگان را به درد می آورد

من سفیدم، سیاهم، قرمز و زردم

به هر رنگی که باشم یک زنم، زنی که دیگر نمی خواهد به سان گذشته زندگی کند

زنی که میخواهد دگرگون کند، زنی که دیگر پایبند قوانین شما نیست

زنی که می خواهد آزاد و رها باشد و دیگران را نیز رها سازد

تقدیم به همه زنان ستمدیده جهان

